

ΔΟΜΙΚΗ.—Τὰ «έτοιμα κελύφη» ώς στοιχεῖον δομῆς*, ύπὸ *B. E. Καζάκου*. Ἀνεκοινώθη διὰ τοῦ κ. Βασ. Αἰγινήτου.

Ἐν ποιᾷ τινι ἀναλογίᾳ πρὸς τὰς σιδηροπαγεῖς (ἢ ὡπλισμένου σκυροδέματος) κελυφοειδεῖς κατασκευὰς (τοῦ ὅρου τούτου θεσπισθέντος χαρακτηριστικῶς, ώς ὑπογοαμίζοντος τὸ μικρὸν πάχος αὐτῶν ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς λοιπὰς των διαστάσεις)—ἐν χρήσει διὰ τοιχώματα λεπτά, π.χ. κυλινδρικῶν δεξαμενῶν ἢ ἄλλων ἔργων, κυρίως δὲ διὰ στέγαστιν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον μεγάλης ἐκτάσεως κύρων—κατασκευὰς καθιερωθείσας, ώς γνωστόν, ἵδια ἐν Γερμανίᾳ κατόπιν τῶν σχετικῶν ἐπιστημονικῶν ἀναζητήσεων καὶ δοκιμῶν διακερδιμένων ἐπιστημόνων Τεχνικῶν, ώς τοῦ καθηγηκοῦ Dischlinger καὶ ἄλλων, διεπιστώμης πρὸ τοῦ ὑποφαινομένου μετὰ συναφῆ μελέτην καὶ ἔρευναν—στατικὴν καὶ κατασκευαστικὴν—εἰδικώτερον διὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ὑπὸ μορφὴν τμήματος κυλινδρικῆς ἐπιφανείας κελυφῶν ὅτι εἶναι ἐφικτὴ ἢ πραγματοποίησις κατασκευῶν ἢ ἔτοιμων, ἐλαφρῶς κυρτῶν, κελυφοειδῶν πλακῶν, «έτοιμων κελυφῶν», σκυροκονιοπήκτων κυρίως.

Τὸ ἵδιάζον καὶ ἵσως ἀξιοπρόσεκτον ὅσον ἀφορᾷ τὰ «έτοιμα κελύφη» (καὶ τὰς δι’ αὐτῶν προβλεπομένας κατασκευαστικά), εἰς τὴν περίπτωσιν π.χ. παρασκευῆς των ἐν σκυροκονιάματος (σκυροδέματος) εἶναι ὅτι: στατικῶς μὲν ἢ ἐπάρκειά των προκύπτει καὶ διαπιστοῦται ἢ ὑπολογισμῶν ἀντοχῆς βάσει τῶν γνωστῶν ἀπλῶν μεθόδων ὑπολογισμοῦ τῶν κυλινδρικῶν θολωτῶν κατασκευῶν χωρὶς νὰ παρίσταται ἀνάγκη (ώς πρὸς τὴν διαμόρφωσιν ἢ τὸν ὑπολογισμὸν) προσφυγῆς εἰς τὴν θεωρίαν τῶν κελυφῶν, κατασκευαστικῶς δὲ πλὴν τοῦ ἐφικτοῦ παραγωγῆς των καὶ ἢ ἀπλοῦ ἀνικεντικοῦ σκυροδέματος, ἀόπλου, διὰ τὰς προβλεπομένας πρὸς τὸ παρόν διαστάσεις τῶν ἔτοιμων τεμαχίων, εἶναι ὡς ἐκ τοῦ μικροῦ των σχετικῶς βάρους καὶ εὐκόλως φορητὰ δι’ ἔργατικῶν χειρῶν καὶ εὐχεροῦς προσεγγίσεως εἰς τὸ ἔργον, ^πεν ὃ συνάμα ἢ ἐκτέλεσις κατασκευῶν δι’ αὐτῶν ἀνταποκρίνεται ἐν τινι μετρῷ πρὸς τὰς εἰς ὅλας τὰς προτιμένας χώρας καθιερουμένας δισμέραι μὲ ἀλματικὸν ρυθμὸν μεθόδους ἐκτελέσεως τῶν ἔργων ἢ ἔτοιμων κατὰ τὸ δυνατὸν μερῶν ἢ τμημάτων συναρμολογούμενων ἐπὶ τόπου, εἰς τὸ ἔργοτάξιον.

Ἐτερον, πιθανῶς ἀξιομημόνευτον, χαρακτηριστικὸν τοῦ «έτοιμου» κελυφούς εἶναι τὸ ὅτι προσφέρεται τόσον ὡς βιοηθητικὸν μέσον (τύπος, καὶ δὴ μόνιμος) εὐχεροῦς καὶ ταχυτάτης συναρμολογήσεως ἐν τῷ ἔργῳ ἐπακριβῶς, ὅσον καὶ ὡς φέρον στοιχεῖον κατασκευῆς.

* B. E. KAZAKOS: Die «fertiggebaute Schalen» als Bauelement.

Αἱ κύριαι διαστάσεις τῶν σκυροκονιοπήκτων «έτοίμων κελυφῶν» προβλέπονται μεταξὺ τῶν ἀκολούθων δρίων :

Θεωρητικὸν ἄνοιγμα α:	ἀπὸ 50	ἕως 160	εκατοστόμετρα (ἢ καὶ τι πλέον)
πάχος	δ	:	» 2,3 » 3,5 » » » »
πλάτος	π:	:	» 20 » 100 »
βέλος	β	:	» 2 » 8 » » » »

Παράδειγμα σκοπίμου ἀντιστοιχίας τῶν διαστάσεων
α, δ, π

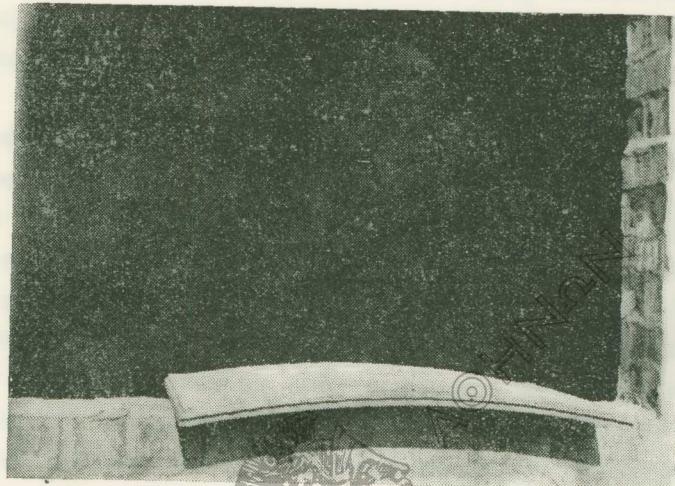
α	δ	π
50 ἔκ.	2,3 ἔκ.	
ἔως	ἔως	
80 ἔκ.	2,5 ἔκ.	30 ἔκ.
80 ἔκ.	2,5 ἔκ.	
ἔως	ἔως	
140 ἔκ.	3,2 ἔκ.	
140 ἔκ.	3,2 ἔκ.	33 ἔκ.
ἔως	ἔως	
160 ἔκ.	3,5 ἔκ.	25 ἔκ.

Ἄς σημειωθῇ ὅτι, κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ κανονικὰ ἢ πρότυπα, εἶναι ἐφικτὴ καὶ ἡ παραγωγὴ εἰδικοῦ τύπου τεμαχίων «έτοίμων κελυφῶν», ἀτινα συντρέχουσιν εἰς τὴν ταχεῖαν καὶ οἰκονομικὴν ἐπὶ τόπου τῶν ἔργων κατασκευὴν ὑπερθύρων ὁς καὶ ἄλλων τιμημάτων ἢ φερόντων στοιχείων κατασκευῆς (δομῆς) —εἰκ. 5.

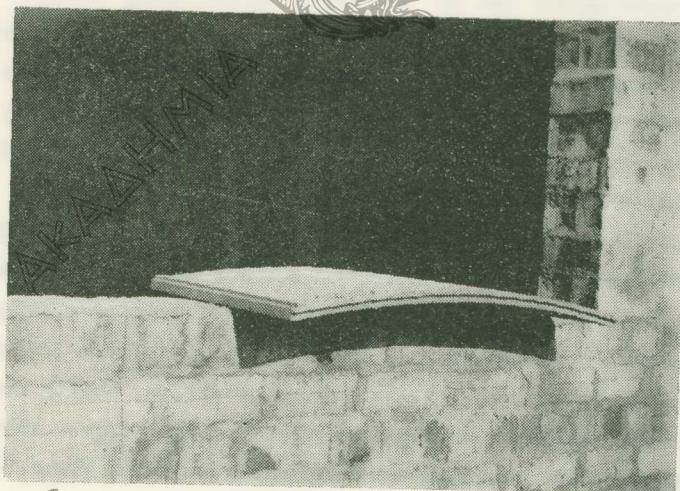
Ἡ εἰκὼν 1 δεικνύει κέλυφος ἄνοιγματος (ἔξωτ.) 84 ἔκ., βέλους 4 ἔκ., πλάτους 50 ἔκ. καὶ παχύους 2,3 ἔκ.

Ἡ εἰκὼν 2 ἐμφαίνει μικρὸν ὑπόδειγμα (μοντέλλο) κατασκευῆς δι' «έτοίμων κελυφῶν» τοῦ ἀνωτέρω τύπου (εἰκ. 1). Ἐκαστὸν τῶν συνεχομένων (ἐν συνδέσει) τιμημάτων—φατνωμάτων—τῆς στέγης συγκείμενον ἐκ συναρμολογημένων (κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ πλάτους αὐτῆς) ἑτοίμων τεμαχίων σιηρίζεται ἐπὶ σιδηροδοκίδων (ἐπιτεγίδων, διατομῆς διπλοῦ ταῦ συνολικοῦ ὕψους 6 ἔκ.) κατὰ τὸ κάτω πέλμα αὐτῶν, συνιστῶν ἐνταῖον (ἀμφιαρμόδωτὸν) κέλυφος. Αἱ λόγῳ τῆς μικρᾶς κυρτότητος τῶν κελυφοειδῶν πλακῶν δριζόντιοι ὀθήσεις καθ' ἐκάστην μὲν τῶν διαιμέσων στηρίζεων δύο διαδοχικῶν φατνωμάτων ἀλληλοαναιροῦνται (διὰ τὰς συνήθως δεκτάς, εἰς παροιμίας κατασκευάς, περιπτώσεις φορτίσεως), καθ' ἐκατέραν δὲ τῶν ἀκραίων στηρίζεων τῶν ἔξωτερικῶν φατνωμάτων παραλαμβάνονται ὑπὸ ἐλαφρῶν δριζον-

τίων συνδέσμων, δίκην ἀντιανεμίων, μεταφερόντων ταύτας εἰς τὰς κατὰ μῆκος τῆς στέγης σιδηροδοκοὺς (τεγίδας, διατομῆς [-πί-συνολικοῦ ὑψους 10 ἑκ.) δῶς καὶ ἐν τῇ εἰκόνι 3 διακρίνεται. Τὰ ὑποστυλώματα εἶναι ξύλινα διατομῆς 7/12 ἑκ.

Εἰκὼν 1 (α)

Εἰκὼν 1 (β)

Σημειωιέον ὅτι εἰς παρομοίας στεγάσεις, ἐάν δι' οἰονδήποτε λόγον ιοίνεται σκόπιμος, εἶναι ἐφικτὴ μετὰ τὴν σκλήρυνσιν τοῦ σιμεντοκονιάματος τῶν ἀριμῶν—τόσον τῶν ἀριμῶν μεταξὺ τῶν συναρμολογημένων τεμαχίων, «έτοίμων κελυφῶν»,

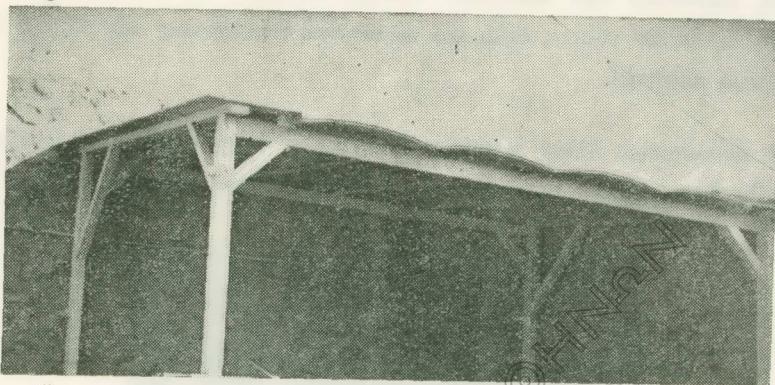
ὅσον καὶ τῶν μεταξὺ τῶν τελευταίων καὶ τῶν ἐφ' ᾧν ἔδραζονται δοκίδων—ἡ ἐπὶ τῶν κελυφῶν διάστρωσις σκυροκονιάματος ἢ κισσηροκονιάματος ἢ ἄλλου τινὸς μίγματος μὲ μονωτικὰς διὰ τὴν θερμοκρασίαν ἴδιοτητας, ὡς π. κ. προκειμένου περὶ στεγάσεως κλειστῶν χώρων, ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπεται ὑπὸ τὴν στέγην ἴδιαιτέρᾳ δροφῇ (συνήθως ἐλαφρᾷ, φέρουσα τὸ ἴδιον μόνον αὐτῆς βάρος ἐκ τοῦ δροφοκονιάματος κυρίως, εὐκόλως δὲ στηριζομένη μέσω ἀναρτήρων εἰς τὰς δοκίδας τῆς στέγης) —εἰκ. 4.

Δὲν θὰ ἥτο ἐνδεχομένως ἀσκοπον νὰ παρατηρηθῇ ὅτι, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει, ἡ ἐν τῷ εἰρημένῳ συστήματι κατασκευῆς ποσότης σκυροκονιάματος, σιδήρου καὶ ξυλείας περιορίζεται εἰς ἐλάχιστα δρια, οὐ μὴν ἄλλα καὶ ἡ μᾶζα αὐτῆς ταύτης τῆς στέγης, ὡς μορφοῦται ἐκ κελυφῶν καὶ δοκίδων, εἶναι μηδαμινὴ ἔναντι τῆς οἰας θὰ προέκυψτεν ἐν περιπτώσει στέγης κατασκευαζομένης διὰ συνήθους σιδηροπαγοῦς πλακός. Τὸ δὲ λόγῳ προσὸν τῆς ὑπὸ ὅψει κατασκευῆς δι' «έτοίμων κελυφῶν» φέρει πιθανότατα αὐτὴν εἰς τὸ προσκήνιον τῶν ὑπὸ κρίσιν συστημάτων διὰ τὴν μόνιμον στέγασιν εἰς τὰς σεισμοπληγτους περιοχάς, προκειμένου περὶ μονορόφων ἴδιας οἰκιῶν. Τούτο δὲ/διὰ μόνον λόγῳ τοῦ ἐπιτυγχανομένου περιορισμοῦ τῆς μάζης αὐτῆς ταύτης τῆς πλακὸς (δίσκου) τῆς στέγης, ἄλλα καὶ λόγῳ τοῦ ἐμμέσως συμπαραγματοῦντος περιορισμοῦ μάζης τῆς ὅλης κατασκευῆς περιλαμβανομένων τῶν (ἐν καταλλήλῳ ἀντισεισμικῇ συνδέσει πρὸς τὴν στέγην καὶ πρὸς ἄλληλα) τοιχωμάτων κλπ., ὡς ἐκ τοῦ οὕτω προκύπτοντος ὑποβιβασμοῦ τοῦ κέντρου μάζης καὶ τῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀλιγώτερον δυσμενῶν ἐκ τῶν δονήσεων συνεπειῶν, ἢ/ἐν ἄλλοις λόγοις, ὡς ἐκ τῆς μικροτέρας φορτίσεως τῶν στοιχείων τῆς ἀντισεισμικῆς κατασκευῆς ὑπὸ τῆς σεισμικῆς ἐνεργείας καὶ ἂρα οἰκονομικώτερας διαμορφώσεως αὐτῶν.

Πρὸς τούτους ἡ ἐπιτυγχανομένη ἔξοικονόμησις σημαντικῆς ποσότητος ξυλείας ξυλοτύπων, ἀπαιτούμενων, ὡς γνωστόν, διὰ συνήθη σιδηροπαγῆ κατασκευήν, οὐ μὴν ἄλλα καὶ ἡ συντόμευσις τῶν ἐργασιῶν ἐκ τῆς ἔξοικονομήσεως τοῦ χρόνου συνθέσεως ξυλοτύπων, διαρκείας παραμονῆς των ἐν τῷ ἐργῳ μέχρις ἐπαρκοῦς σκληρύνσεως τοῦ σκυροκονιάματος κλπ., ὡς καὶ ἡ ταχυτάτη, ὡς ἐλέχθη, συναρμολόγησις τῶν «έτοίμων κελυφῶν» ἐπὶ τόπου τῶν ἐργων, καθισταμένων οὕτω ἐγκαιρότερον ἐτοιμοπαραδότων, φέρουσιν εἰς πλεονεκτικὴν πιθανῶς θέσιν τὸ ὑπὸ ὅψει σύστημα δομῆς.

Μία ἄλλη δυνατότης χρησιμοποιήσεως τῶν «έτοίμων κελυφῶν» ὑφίσταται εἰς τὰς περιπτώσεις καταστρωμάτων γεφυρῶν ἐκ σιδηροπαγῶν ἢ σιδηρῶν δοκῶν περιβαλλομένων διὰ σκυροκονιάματος (ῶπλισμένου ἢ μή), μορφουμένων μεταξὺ αὐτῶν φατνωμάτων θολωτῶν μὲ μικρὸν κάτωθεν βέλος—εἰκ. 6 καὶ 8.

Εἰς τὰς κατασκευὰς τοῦ εἰδους τούτου, πρὸς οἰκονομίαν ἐνλοτύπων, χρησιμοποιεῖται συνήθως μεταθετὸς τύπος (εἰς τὴν κάτω θολωτὴν ἐπιφάνειαν τοῦ φατνώματος). Ἡ μέθοδος αὕτη προκειμένης ἐκτάσεώς τινος τῶν φατνωμάτων ἀγει

Εἰκὼν 2 (α)

Εἰκὼν 2 (β)

βεβαίως εἰς τὴν ἐπιθυμητὴν οἰκονομίαν τύπων, ἀλλ’ ἀπαιτεῖ περισσότερον χρόνον ἐκτελέσεως τῶν ἀντιστοίχων ἔργων.

Ἀνάλογος περίπτωσις πρόσκυψεν παρ’ ἡμῖν εἰς τὴν κατασκευὴν τῆς δροφῆς τοῦ ἀπὸ πλατείας Ὁμονοίας εἰς σταθμὸν Ἀιτικῆς κεκαλυμμένου δρύγματος (τῆς καλουμένης Σήραγγος Ἀθηνῶν), ἐνθα ἐγένετο διαμόρφωσις, ἐν σειρᾷ, θολίσκων σιδηροπαγῶν μεταξὺ σιδηροδοκῶν περιβαλλομένων διὰ σκυροκονιάματος (ῶπλισμέ-

νου). Τὰ ἄνοιγματα τῶν θολίσκων εἶναι ἐντὸς τῶν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ πίνακι (παραδείγματος σκοπίμου ἀντιστοιχίας διαστάσεων) προβλεπομένων δορίων, εἰς τρόπον ὅστε, ἃν ἔχοσι μοποιοῦντο διὰ τὴν κάτωθεν ἐντύπισιν (ἐγκιβωτισμὸν) καί, τρόπον τινά, ἐπένδυσιν τῶν θολίσκων «ἔτοιμα κελύφη», δὲν θὰ προέκυπτεν ἀπλῶς οἰκονομία εἰς ὑλικὸν τύπων, ἀλλὰ καὶ σημαντικὴ ἐπιτάχυνσις τῶν ἔργων (ἄν μη καὶ καλυτέρα ποιότης).

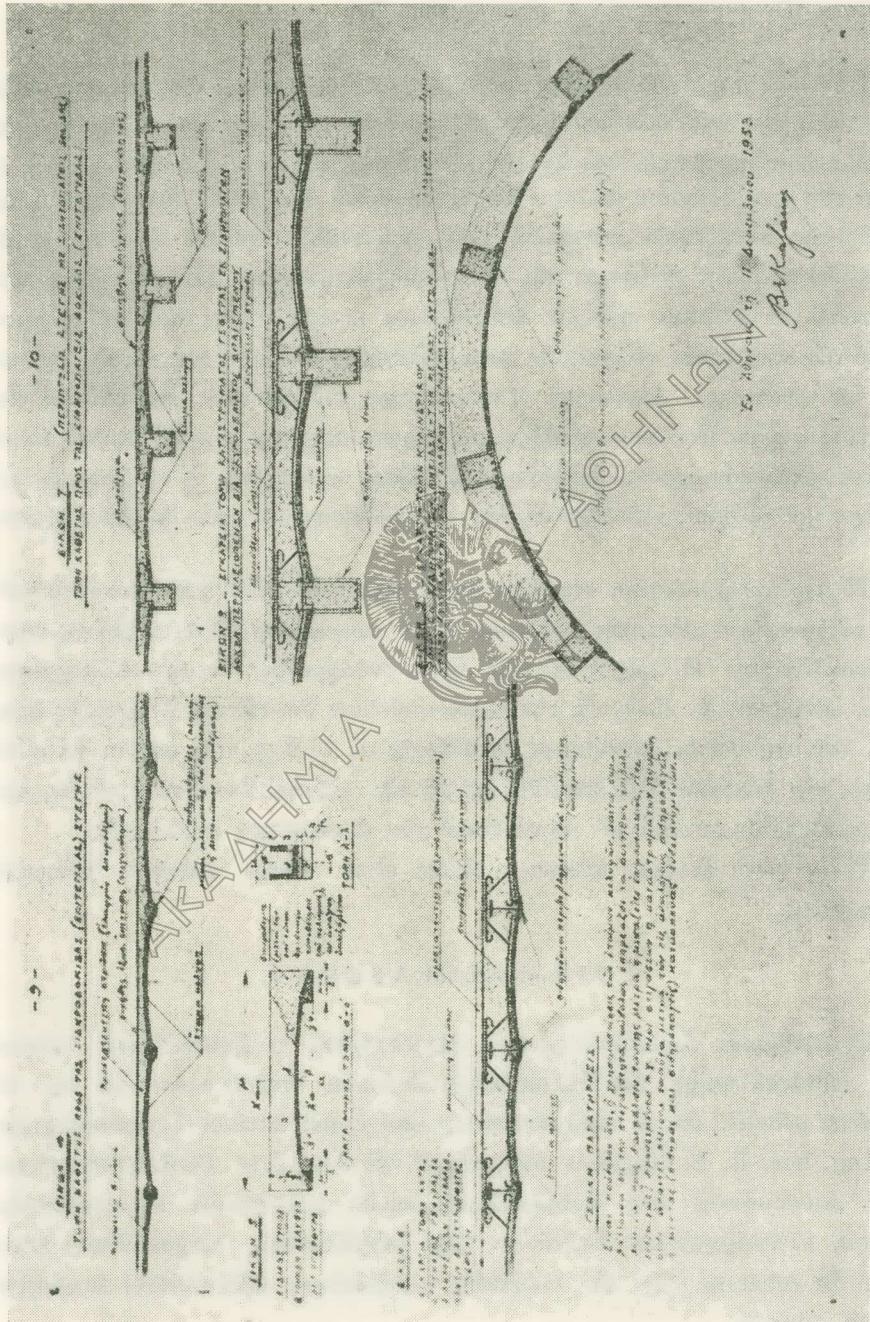
Δὲν ἀναφέρομεν ἄλλης φύσεως ἢ σημασίας ἔργα οἰκοδομικὰ ἢ τεχνικὰ ἐν γένει, ἐνθα ἡ χρησιμοποίησις «ἔτοιμων κελυφῶν» εἶναι ὀφελίμως ἐφικτή, μνημο-

Εἰκὼν 3

νεύομεν οὐχ' ἦτον τὴν περίπτωσιν κυλινδρικῶν θόλων κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἦτον μικροῦ βέλους, κατασκευαζούμενων ἐκ σιδηροδοκίδων ἢ σιδηροπαγῶν δοκίδων μετὰ κυρτῆς μεταξὺ αὐτῶν πλακὸς σκυροδέματος, ὥπλισμένου ἢ μή. Αἱ ἀποστάσεις τῶν δοκίδων, διηκούσων κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς γενετείρας τῆς κυλινδρικῆς ἐπιφανείας, εἶναι δυνατὸν νὰ δοίζωνται ἐν ἀντιστοιχίᾳ πρὸς τὸ ἄνοιγμα τῶν χρησιμοποιηθησομένων «ἔτοιμων κελυφῶν»—εἰκ. 9.

Μία τοιαύτη περίπτωσις παρουσιάζεται εἰς τοὺς νάρθηκας τῶν ἐκκλησιῶν

Εικόνες 4, 5, 6, 7, 8 και 9

μὲ σταυροθόλια ἢ εἰς τὰς Βασιλικὰς (διαμόρφωσις δροφῶν τῶν ἀντιστοίχων τιμημάτων τῶν μνημονευομένων τύπων ἐκκλησιῶν).

Τέλος καὶ ἡ κατασκευὴ κελυφοειδῶν στεγῶν διαμορφούμενων καὶ ὑπολογιζομένων κατὰ τὴν περὶ κελυφῶν θεωρίαν καθίσταται εὐχερεστέρα καὶ οἰκονομικωτέρα διὰ τὸν προεκτεθέντας λόγους (ἔξικονοιμήσεως τοῦ ἔυλοτύπου αὐλ.), τῇ χρήσει τοῦ προτεινομένου ἑτοίμου κατασκευαστικοῦ στοιχείου, προκειμένου περὶ κυλινδρικῶν κελυφοειδῶν στεγάσεων μετὰ νευρώσεων σιδηρῶν ἢ σιδηροπαγῶν διηρκουσῶν κατὰ τὴν γενέτειραν τῆς κυλινδρικῆς ἐπιφανείας. Καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὰ «ἔτοιμα κελύφη» ἀπαρτίζοντα κυρίως τύπον (καὶ δὴ μόνιμον) μεταξὺ τῶν νευρώσεων τίθενται ἐν συναρμολογήσει καὶ συνδέσει μεταξύ των καὶ πρὸς τὰς νευρώσεις. Ἀκολουθεῖ ἡ τοποθέτησις τοῦ σχετικῶν διπλισμοῦ καὶ εἴτα ἡ ἔγχυσις ἢ ρῆψις (ἐφ' ὅσον προβλέπεται ἡ χοησιμοποίησις οἰπτοῦ νωποῦ μίγματος) τοῦ σκυροκονιάματος, ἀναλόγως τοῦ τρόπου κατασκευῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ πάχος καὶ τὸ βέλος τοῦ ὄλου τελικᾶς ἀποληφθησόμενου κυλινδρικοῦ κελύφους.

Τὸ περὶ οὗ ἡ παροῦσα στοιχεῖον δομῆς εἶναι αὐτὸ καθ' ἕαυτὸ τόσον ἀπλοῦν, ὥστε νὰ διστάζῃ ὁ μελετητὴς μηχανικὸς νὰ τὸ παρουσιάσῃ ἢ νὰ προβῇ εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν. Ἡ πρὸς τοῦτο οὐγίζεται ἐν μᾶρτρον ἐνδιαφερούσις, ἀν μὴ καὶ ὑποχρέωσις αὐτοῦ, ὁφείλεται, ὡς εἰκός, εἰς τὴν διαπιστωθεῖσαν δυνατότητα ἐπωφελοῦς ἐφαρμογῆς τοῦ μηνησθέντος συστήματος κατασκευῆς εἰς τὰ ἔργα του, καὶ δὴ ὅχι μόνον ὡς πρὸς τὴν δαπάνην, ἀλλὰ καὶ ὡσον ἀφορᾶ τὴν ταχύτητα ἐκτελέσεως αὐτῶν, πραγματοποιουμένου συνάμα τοῦ μονολιθικοῦ τῶν ἀντιστοίχων κατασκευῶν.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔτοιμον στοιχεῖον δομῆς εἶναι προϊὸν καθαρῶς ‘Ελληνικῆς προσπαθείας.

Z U S A M M E N F A S S U N G

In etwaigem Verhältnis zu den, insbesondere in Deutschland, verwendete schalenförmige Stahlbetonkonstruktionen *mittels Schalung auf der Baustelle gebaut*, ist es nach statischer und konstruktiver Untersuchungen von Ing. herr B. E. Kazakos festgestellt worden dass Baukonstruktionen unter Anwendung von fertiggebaute leicht gekrümmte schalenförmige Platten, «Fertiggebaute Schalen», aus fabrikmäßig hergestelltem Beton (ohne Bewehrung, für die vorläufig vorgeselhene stützweiten) ausgeführt werden können.

Die leicht tragbare «Fertiggebaute Schalen» sich auf der Baustelle

zwischen Trägern rasch zusammenfügen, entweder in der Fall der Kappendecken, oder der einbetonierten Stahl- und Stahlbetonträgern. Nach genügender Erhärtung des Fugenmörtels, die sich ergebende einzige Schalen zum Ertragen von Beton oder Stahlbeton, leicht Beton und derartige Baustoffe fähig sind. Sämtliche Durchbildung und statische Berechnung der «Fertiggebaute Schalen» und der entsprechenden Baukonstruktionen sich zu grunde der bekannten Bausysteme der gewölbte Konstruktionen ausführen lassen.

Die zwei Hauptkennzeichen des genannten Bauelements, d. h. die *Fertig-* und *Leichtgekrümme* Form sowie sein kleines Gewicht und die Möglichkeit rascher Zusammenfügung auf der Baustelle, zur Bildung einziger, an die Stelle der Schalung setzende, Zweigelenkschalen, führen zur bedeutsamen Ersparung von Schalungsholz, Bewehrungsstahl (am meisten ausländische Materialien) und Bauzeit (tagelöhnne usw) der Bauwerke, entweder Dachkonstruktionen in Form gewöhnliches Daches und zylindrisch gewölbter Decken, oder Fußböden und Brückenfahrbahnen usw herbei.

Die «Fertiggebaute Schalen» stellen ein Produkt von griechischer Anstrengung vor.